

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs XLIX. Audite hæc omnes Gentes, auribus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

Iusticiam dextra, ceu cornu diuite spargis,
 Nam quaecumq; facis, non nisi iusta facis.
 Exultet, letosq; Sion se uertice tollat,
 Iusticiat exultat letus iuda tua.
 Cingite circum ipsam cœtu ueniente Siona,
 Et numero turres illius erigite.
 Ipsius attento cognoscite pectora muros,
 Quam sint & celsæ recta superba domus.
 Omnia ut hæc memori fama referantur, & olim
 Possit posteritas hic & ubiq; loqui.
 Quod fuerit nobis Deus hic, & solus, & omni
 Tempore, quod sit adhuc noster & ipse Deus.
 Hic nos à primis seros deducet ad annos,
 Qualiter institui prima iuuenta solet.

PSALMVS XLIX.

Audite hæc omnes Gentes, auribus.

ARGUMENTVM.

Est idem argumentum cum Psalmo trigesimo septimo. Consolatur enim contra scandalum hoc, quod impij florent, piij autem abfiguntur. Habet Psalmus certum locum de resurrectione piorum ad uitam æternam.

Degeneres luxus, & opum perstringit auaros,
 Numina qui Pluti nil nisi cæca colunt.
 Ergo Deo soli considerare summa bonorum est,
 Spes in diuitijs ponere, summa mali.

Vincere.

Exhortatio subiecta gratiarum actioni, in qua horraf non solum ad gratiarum actionem erga Deum, sed ut singuli pro suo modo Ecclesiã adiuuent. Nam quã hunc locum sic reddunt: Sollicite custodite muros eius, & exaltate palatia eius. Sed alij eo referunt ut cognoscã Dei presentiam sic euehentis Hierusalẽ, & pro eo gratias agant.

Exordium in q̄
facit attentos
auditores.

Percipite hæc omnes animis atq; auribus æquis,
Quicunq; incolitis terrea regna uiri.
Tam de plebe sati, quàm nobilitate superbi,
Seu nos paupertas, seu comitantur opes.
Verba loquar uobis animo à sapiente profecta,
Nec fatui cordis quæ meditabor erunt.
Abdita deductis ænigmata uersibus edam,
Scitaq; non uano pectore uerba loquar.

Propositio. Ni
hil mouear fel
citate medum
aduersariorū
& meis calami
ratibus, subij
cit autem ratio
nem quia quan
tumuis isti abū
dāt opibus, ta
men morientur
tandem.

Cur metuam fato rerum deprehensus iniquo,
Si mea turbinibus fluctuet icta ratis.
Sunt qui diuitijs nimijs nitantur, & audent
Credere perpetuas quas uenerantur opes.
Cum tamen hinc auro fratrem non liberet ullus,
Nec precij quisquam placet honore Deum.
Et nimis est animæ preciosa redemptio, ut ipsum
Perficere haud ullo tempore possit homo.
Complures etiam si uiuere detur in annos,
Nec uideat uiuo facta sepulcra sibi.
Interitu pereunt sapiens & stultus eodem,
Nec refert posito funere præstet uter.

Aliud incōmo
dum impiorū,
quod opes nō
secū auferent.

Omnia at ista manus rapient hæredis auaræ,
Quæ bona uiuentes constituere sibi.
Nec quicquam referent secū, sed cuncta relinquent,
Atq; inopes Stygij principis arua petent.

Repetit primā
rationem.)

Stent licet immenso fundata palatia cultu,
Ducturæ finem non uideantur opes.
Magnificas habitent ædes, & magna relinquant
Nomina, posteritas quæ meminisse queat.

At

At non mortales hac in ditione manebunt,
 Sed simili brutis conditione cadent.
 Stulticiæ illorum talis uia, talibus actis
 A sera inueniunt posteritate decus.
 Sicut oves nigri recubant ad limina Ditis,
 Comoda carniuoræ pabula mortis erunt.
 At iusti reprobæ ducent de gente triumphos,
 Quam subito exortæ tempora lucis erunt.
 Illorum decus & uirtus & forma peribunt,
 Et domus inferni regia Ditis erit.
 Me uero accipiet Deus & solabitur ægrum;
 Nec fera Persephones regna uidere sinet.
 Ne mireris, opes si quem cumulasse uidebis,
 Cui uelut ex pleno gloria fonte fluat.
 Nam secum moriens nil auferet, ære cassum
 Gloria tantarum nulla sequetur opum.
 Huius enim tantum uitæ quæsitæ uoluptas,
 Ipsius est animo grata & amica quies.
 Tu quoq; si requie tete oblectaueris ista,
 Hoc isti fatuo nomine gratus eris.
 Scilicet ipsius ut patrum mala facta sequaris,
 In quibus est uerum luminis esse nihil.
 Quisquis laude fuit præstans & honoribus auctus,
 Dona nec apposita talia mente tulit:
 Pessimilis pecori est, & egenti pectore bruto,
 Quæ manus exitio mortis auara dedit.

Psalmus

Tertia ratio,
 impij in morte
 manebunt.

Nunc
 ἄντιθεσίῳ
 addit quod pij
 afflicti libera-
 buntur, primo
 ab istis afflicti
 onibus.

Secundo, etiam
 contra mortem
 habebunt præ-
 fidia, nã loqui-
 tur de resurre-
 ctione ad uitã
 æternam.

ἔπιφώνημα
 Opes etiã exi-
 tio sunt, nisi ac-
 cedat animus
 pius & Dei ti-
 mens.